

Vänsterpress om Turkiets angrepp mot kurderna i Syrien – oktober 2019

Att Turkiet i Syrien inte sett IS, Nusrafronten och andra mer eller mindre salafistiska grupper som sina huvudfiender, utan kurderna, har stått klart länge. Och nu har man, efter att ha fått klartecken från Trump, påbörjat en invasion av de kurdkontrollerade områdena i norra Syrien. Kurderna som fört en hård kamp mot IS och därför under flera år fått militärt stöd av USA har nu belönats med ett knivhugg i ryggen av sin tidigare allierade. Detta bekräftar än en gång att USA saknar moral i sin utrikespolitik: Det är USA:s egna ekonomiska och maktpolitiska intressen som styr. Om Washington tror sig kunna vinna på det så kan man när som helst byta fot och överge gamla ”vänner”. Det är en lärdom som alla bör lägga på minnet: Lita aldrig på USA!

OBS: Flera av artiklarna nedan är skrivna innan Turkiet påbörjade sin invasion.

Tidigare artiklar om Turkiet och kurderna i Syrien (i tidsordning, äldsta först): [Kobane, den kurdiska frågan och den syriska revolutionen, ett gemensamt öde](#) (oktober 2014), [Vänsterpress om Islamiska staten, Turkiet och kurderna](#) (oktober 2014), [AKP, kurderna och belägringen av Kobane](#) (januari 2015), [Vänsterpress om Turkiet – början av augusti 2015](#), [Debatt: Kurderna och vänstern](#) (februari 2016), [Förräderiet mot kurderna](#) (mars 2019).

Martin Fahlgren 10/10 2019

Innehåll

Aftonbladet	1
<i>Vänsterpartiet: Sverige måste reagera – och stötta kurderna</i>	<i>1</i>
Arbetarmakt	2
<i>Slå tillbaka ett turkiskt angrepp mot Rojava!</i>	<i>2</i>
Internationalen	3
<i>Det kurdiska bondeoffret.....</i>	<i>3</i>
<i>Uttalande: Stoppa Turkiets krigsplaner mot Rojava!.....</i>	<i>4</i>
Offensiv	5
<i>Stoppa Erdoğan's krig</i>	<i>5</i>
<i>Turkiet bedriver krig med EU-stöd.....</i>	<i>7</i>
Proletären.....	9
<i>Turkiet invaderar Syrien – med väststödda fotsoldater</i>	<i>9</i>

Aftonbladet

Vänsterpartiet: Sverige måste reagera – och stötta kurderna

Uttalande av Vänsterpartiet (publicerat bl a i Aftonbladet)

8/10 2019

Om Turkiets stridsvagnar rullar in i norra Syrien finns risken att IS-fångarna kan komma undan och att terrorsekten växer igen. Ska omvärlden verkligen tolerera det? Vi menar att omvärlden måste reagera med kraft, skriver debattörerna.

Hela världen jublade när kurderna med allierade besegrade IS i norra Syrien. Tack var deras uppoffringar lever vi i en bättre och säkrare värld.

Mitt under brinnande krig omringade av fiender försöker federationen i norra Syrien skapa ett bättre samhälle där olika folk med olika språk och religioner lever tillsammans, där kvinnor har rättigheter och där man kan bygga en gemensam framtid.

Federationen har också fått den viktiga men svåra uppgiften att ta hand om tiotusentals tillfångatagna IS-anhängare. Terrorister som borde ställas inför rätta och dömas.

I natt kom ett katastrofalt beslut från Donald Trump och USA: De sviker den tidigare allierade federationen i norra Syrien och lämnar ut dem till Nato-allierade Turkiet, som vill krossa deras självstyre.

För Turkiet har det avgörande målet hela tiden varit att bekämpa varje exempel på kurdiskt självstyre, inte att hjälpa till i kampen mot IS. Tvärtom, de har gett dem indirekt stöd. IS sålde olja via Turkiet och terrorister reste genom Turkiet för att ansluta sig till IS.

Vi vet redan vad som kan ske om den turkiska militären tillåts anfalla norra Syrien. När Turkiet invaderade Afrinprovinsen i Syrien för att krossa det kurdledda styret där genomfördes en brutal etnisk rensning med många dödade. Hundratusentals kristna, yezidier och kurder flydde och Turkiet använder nu islamistiska jihadister för att terrorisera Afrins befolkning. Nu står mycket mer på spel.

Om Turkiets stridsvagnar rullar in i norra Syrien finns risken att IS-fångarna kan komma undan och att terrorsekten växer igen. Ska omvärlden verkligen tolerera det? Vi menar att omvärlden måste reagera med kraft.

Men EU fortsätter vara tysta inför Turkiets övergrepp på den egna befolkningen och kurder i grannländerna. EU-miljarderna strömmar till Erdoğan och vapenexporten fortsätter. Flyktingavtalet mellan EU och Turkiet tystade Europa när Erdoğan blev vår gränspolis.

I detta läge behöver federationen i norra Syrien allt stöd den kan få. Låt oss samlas för den enda progressiva och hoppfulla delen av Syrien. De som besegrade IS, där olika folk lever tillsammans och där kvinnor har rättigheter.

Det är nu omvärlden måste reagera. Den svenska regeringen måste ta ställning.

- Stoppa omedelbart den svenska vapenexporten till Turkiet.
- Kalla upp Turkiets ambassadör för en skarp markering.
- Dra in allt EU-stöd till Erdoğan's styre i Turkiet.
- Ge direkt humanitärt stöd till federationen i norra Syrien.

Nu är det bara omvärldens snabba och starka protester som kan förhindra detta svek mot de som offrade allt i kampen mot IS. Sverige måste höja rösten.

Jonas Sjöstedt, partiledare Vänsterpartiet
Malin Björk, EU-parlamentariker för Vänsterpartiet
Håkan Svenneling, Vänsterpartiets utrikespolitiska talesperson

Arbetarmakt

Slå tillbaka ett turkiskt angrepp mot Rojava!

8/10 2019

I skrivande stund förbereder sig den turkiska armén för ett militärt angrepp mot norra Syrien, också känt som Rojava. Deras syfte är att krossa det kurdiska självstyret där, eftersom det sätter ett exempel för kurderna i Turkiet. Den syriska regimen är dessutom en rivaliserande maktspelare i regionen och Turkiet ser en chans att öka sitt inflytande på Damaskus bekostnad genom att ta kontroll över en del av dess territorium. Turkiet har stött fundamentalistiska grupper i inbördeskriget mot Assad, inte minst Islamiska Staten (IS), och den aggression som nu planeras är en fortsättning på ansträngningarna att få bort regimen i Syrien och för att öka inflytandet för islamismen.

Om Turkiet blir framgångsrika innebär det att djupt reaktionära, fundamentalistiska, antidemokratiska och rasistiska krafter stärker sitt inflytande i området. De kurdiska styrkorna i Rojava har varit den mest effektiva kraften mot det fascistiska och islamistiska IS. Hittills har de uppnått detta utan någon politisk allians med Assad. De har organiserat ett sekulärt samhälle med kulturella friheter för människorna, och dessutom förverkligat vissa nationella rättigheter för kurderna genom sin kamp, samtidigt som grupper med olika etnisk och religiös bakgrund kan samsas där. Det här vill den turkiska islamistregimen förintä genom krig och terror där många civila kommer att slaktas.

De kurdiska styrkorna i PYD/YPG/YPJ, och fronten SDF, som de utgör kärnan i, har samarbetat med USA i förhoppningen att få beskydd tillbaka enligt logiken tjänster och gentjänster. Detta har från allra första början varit en naiv och ohistorisk förhoppning. Den amerikanska imperialismen styrs helt av sina egenintressen och där kommer, om Vita huset får bestämma, den strategiska alliansen med Nato-landet Turkiet före de taktiska behoven av ett utnyttja de kurdiska styrkorna, som till största delen har spelat ut sin roll för USA:s del, nu när IS är försvagade och fördrivna.

Det är både meningslöst och politiskt farligt att kräva fortsatt närvaro av imperialistiska makter i Mellanöstern. USA är inte, har aldrig varit och kommer aldrig vara lösningen på den kurdiska frågan eller några andra progressiva frågor överhuvudtaget. Decennier av krig och cyniska manipulationer visar det. Om USA brydde sig om kurderna skulle man inte ha offrat de irakiska kurderna till Saddam redan på 1990-talet.

Det måste påpekas att USA inte är den enda imperialistiska makten som är verksam. EU och Ryssland är också kapitalistiska supermakter som vill etablera sina ekonomiska, politiska och militära tentakler på så många platser som möjligt, inklusive i Syrien. Deras intressen krockar med varandra och gör Syrien till en plats med vissa likheter med Balkan innan första världskriget. Om krav på ökad inblandning av imperialistiska krafter i Mellanöstern skulle få gehör skulle det dessutom, rent objektivt, innebära en ökad risk för öppna konflikter mellan dem.

Till exempel befinner sig det imperialistiska Ryssland på samma sida som Assad, medan Turkiet har USA på sin sida. En öppen konflikt mellan Turkiet och Syrien innehåller därför en påtaglig risk för kraftigt ökade spänningar mellan USA och Ryssland, även om det är långt till en direkt militär konflikt.

Vad kurderna behöver i första hand är inte det svekfulla beskyddet från lögnarna och intrigmakarna i Vita Huset. Det som framförallt behövs är avancerade vapen i stora mängder, såsom missiler, för att slå ut turkiska flyg och stridsvagnar.

Solidaritets- och arbetarrörelsen i väst borde kräva omfattande vapenleveranser till SDF/YPG/YPJ omedelbart och utan krav på motprestationer. I andra hand är det avgörande att utan fördröjning skicka alla former av humanitär hjälp till Rojava, inklusive mänskliga resurser som sjukvårdspersonal. All vapenexport till Turkiet måste å andra sidan upphöra, liksom olika former av bidrag. Stora demonstrationer måste organiseras i så många länder som möjligt mot den turkiska regimen, och i varje land mot de företag som samarbetar med och understödjer den turkiska regimen krigsförberedelser.

Vid ett öppet krig mellan Rojava och Turkiet är det självklart för marxister att vara för Turkiets nederlag eftersom de är en bastion för reaktionen i området och det vore en seger om den bastionen kunde försvagas.

Internationalen

Det kurdiska bondeoffret

Peter Widén

Internationalen 11/10 2019

Donald Trump och USA:s regering har gett klartecken till den auktoritära Erdoğan-regeringen i Turkiet att invadera norra Syrien och upprätta en av Turkiet kontrollerad zon. Den turkiska regeringen vill driva bort de kurdiska organisationer som finns där, organisationer som Turkiet stämplar som "terrorister". Istället vill Turkiet placera två miljoner av landets 3,6 miljoner syriska flyktingar i Syrisk Kurdistan. Peter Widen ser hur USA, som väntat, sätter kniven i ryggen på sina forna allierade i kriget mot IS.

Den turkiska regeringen har under årtionden bedrivit ett krig mot de i Turkiet boende kurderna som förnekas nationella, demokratiska och kulturella rättigheter. Den kurdiska organisationen PKK har stämplats som terrorister. Men det är inte bara PKK som förtrycks. Många ledare och medlemmar i HDP sitter idag i fängelse. HDP är ett parti som organiserar kurder och alla andra som är för en progressiv och demokratisk politik. Denna vänsterorganisations valda representanter avsätts av regimen och många sitter fängslade.

Den turkiska regimen vill också krossa de syriska kurdernas organisation YPG. I det tragiska kaos som råder i Syrien har det kurdiska partiet PYD och dess väpnade styrkor i YPG framstått som ett hopp. Man har i den del som man kontrollerar och som man kallar Rojava försökt upprätta demokratiska strukturer och särskilt uppmärksammat har de kurdiska kvinnornas kamp blivit. En särskild militär enhet för kvinnor, YPJ, har väckt stor uppmärksamhet och kvinnorna har i Rojava rejält skjutit fram sina positioner.

Dessa kurdiska styrkor har varit huvudkraften i krossandet av IS och dess "kalifat". En märklig detalj har USA:s stöd till de kurdiska styrkorna varit. USA har sen länge terrorstämplat PKK och stött NATO-partnern Turkiet. Men USA har också kommit i konfrontation med IS och på rent militärtaktiska grunder kommit fram till att YPG och kurderna har varit de som effektivast bekämpat IS. Kurderna har accepterat USA:s stöd. Det är förståeligt att de kurdiska krafterna tagit emot vapen från USA och koordinerat sina styrkor med amerikanerna i kampen mot IS.

I vissa konkreta situationer kan USA-imperialismen ha samma motståndare som en progressiv rörelse. Att då ta emot stöd från USA kan framstå som en möjlighet för den progressiva sidan. Men det är mycket viktigt att förstå att USA-imperialismen handlar utifrån sina egna intressen

och att USA:s regering kan överge samordningen mot den gemensamma fienden närhelst det passar och hugga kniven i ryggen på de progressiva. Så har nu hänt och en talesman för SDF använde just uttrycket ”hugga kniven i ryggen” när han fördömde USA:s klarsignal till Turkiet.

Trump har förklarat att USA:s styrkor ska hålla sej undan och inte hindra en turkisk invasion. USA har samarbetat med Kurderna utifrån egna strategiska intressen. Den US-amerikanska regeringen hyser inga som helst sympatier för det kurdiska folket. Trump säger att USA har gjort sitt när man besegrat IS. Inte ett ord om de kurdiska militära enheternas roll eller uppoffringar.

Den turkiska regeringen vill inte bara slå mot de kurdiska styrkorna. Man vill också placera två miljoner syriska flyktingar i det kurdiska gränsområdet i en buffertzon. Man vill alltså etniskt rensa för att arabisera området. Dessutom mot flyktingarnas vilja. Dom vill naturligtvis tillbaka till de delar av Syrien där dom bodde innan kriget.

Trump har förklarat att Turkiet blir ansvarigt för de fängslade IS-krigare som nu befinner sej i tärtläger under de kurdiska styrkornas kontroll. De tidigare USA-stödda styrkorna som gick under namnet FSA (Fria Syrisk Armén) är idag i allians med Turkiet och förklarade att man kommer att samordna med den turkiska regeringens offensiv.

Uttalande: Stoppa Turkiets krigsplaner mot Rojava!

Uttalande

Internationalen 11/10 2019

För några dagar sedan gav Trump-administrationen besked om att USA inte kommer att motsätta sig en turkisk invasion av Rojava. Amerikanska soldater som finns i området kommer att dra sig tillbaka och därmed ge Turkiet grönt ljus.

Det är de syriska kurderna – i samarbete med araber och assyrier i den väpnade fronten SDF – som gått i spetsen i kampen mot IS med understöd av USA. Det är främst SDF som vi har att tacka för att IS idag är militärt besegrat.

Erdoğan's Turkiet har dock inte med blida ögon sett på hur den självstyrande regionen Rojava växt fram, ytterst oroat av att det är en inspirationskälla för kurdernas kamp för sina rättigheter i själva Turkiet, precis som med PKK har man terroriststämplat Rojavas styre. Sedan tidigare har man också ockuperat Afrin, en av Rojavas kanton, med en flyktingvåg och svåra mänskliga lidanden som följd.

Det finns ingen anledning att idealisera styret i Rojava eller dess allianspolitik, vare sig med Trumps USA, Putins Ryssland eller Assad-regimen i Syrien. Likväl måste all kraft läggas på att stoppa det turkiska försöket att krossa Rojava.

Det som nu behövs är en allomfattande global solidaritet med Rojava, att Erdoğan på alla vis blir varse att ett krig skulle bli kostsamt för Turkiet. Den svenska regeringen säger sig att man med oro ser på utvecklingen och manar till besinning, men bara ord räcker inte. Vi kräver handling från regeringens sida.

- **Stoppa omedelbart** all vapenexport till Turkiet!
- **Verka inom EU** för att allt ekonomiskt stöd till Turkiet ska upphöra!
- **Ge direkt** humanitärt stöd till Rojava!

Socialistisk politik 9 okt 2019

Offensiv

Stoppa Erdoğan's krig

Arne Johansson

Offensiv 9/10 2019

Turkiska marinsoldater. Erdoğan vill en gång för alla krossa det kurdiska självstyret i Rojava. Nej till Turkiets krig – solidaritet med kurdernas kamp (Foto: Wikipedia CC).

Den turkiske presidenten Erdoğan har förklarat att Turkiet ”vilket ögonblick som helst” kan inleda det korståg som han länge har hotat med för att krossa det kurdledda självstyret i nordöstra Syrien, Rojava. Allt ser ut att vara klart för krig sedan Trump den 6 oktober förklarat att USA inte längre kommer att stå i vägen och försvara sina tidigare allierade i kriget mot IS och att USA även tycks ha påbörjat ett tillbakadragande från positioner närmast gränsen.

Turkiets öppet deklarerade mål är inte bara att knäcka de kurdiska YPG-styrkorna, som de kallar ”terrorister”. Planen går ut på att därefter upprätta en 32 kilometer djup ”säkerhetszon” längs hela gränsen öster om Eufrat till Irak. Där vill Erdoğan-regimen, liksom efter förra årets inmarsch i den nordvästliga Afrin-kantonen, ändra befolkningens sammansättning genom att repatriera en stor del av de sunnimuslimska flyktingar från det syriska inbördeskriget som tagit sig till Turkiet.

Enligt Al Jazeera är de turkiska förberedelserna redan klara för en stor militär operation tillsammans med syriska jihadistgrupper, samtidigt som kurdiska civila i alla åldrar samlas i städerna Ras al-Ain, Tal Abyad och Kobane för att upprätta en ”mänsklig sit in-sköld” i stora tärtläger nära gränsen.

Det säger sig självt att en turkisk invasion, som kommer att möta hårt motstånd från den kurdiska YPG-milisen och dess allierade i de Syrisk demokratiska styrkorna, SDF, kan leda

till ett nytt ohyggligt blodbad och nya flyktingkatastrofer i den enda del av Syrien som hittills har varit förskonat från krigets förstörelse. Inte minst Europas makthavare oroas också över att det kan leda till en massflykt av tillfångatagna IS-soldater när YPG tvingas samla sina styrkor mot den turkiska inmarschen.

Det var begripligt att de syriska YPG-styrkorna för fem år sedan inte kunde tacka nej till flygunderstöd från USA, när de hotades med utplåning i slaget mot IS i Kobane och Turkiet blockerade gränsen för de frivilliga kurder och andra som var beredda att ansluta sig till kampen.

Men som Offensiv och Rättvisepartiet Socialisterna har varnat för skulle USA-imperialismen knappast vara beredd att stödja några ambitioner om att upprätta ett mer demokratiskt och jämlikt mönstersamhälle, utan när som helst kunna hugga kniven i ryggen på dem. Dessutom skulle en fortsatt allians med USA-imperiet, till exempel som fotfolk i USA-ledda militära operationer utanför egna kärnområden, också försvåra det nödvändiga uppbygget av ett förtroendefullt samarbete med andra folkgruppers arbetare och förtryckta massor. USA lyfte heller inte ett finger till kurdernas försvar under Turkiets tidigare inmarsch i den nordvästliga kantonen Afrin.

Enligt Trump är det nu dags för USA att dra bort sina trupper från konfliktzoner där USA enligt presidenten inte har något nationellt intresse att försvara: ”Turkiet, Europa, Syrien, Iran, Irak, Ryssland och kurderna får nu klara upp situationen själva och vad de vill göra med de tillfångatagna IS-kämparna i sina ’grannskap’... Jag höll isär dem i nästan tre år, men det är dags för oss att dra oss ur dessa löjligt ändlösa krig, många av dem mellan stammar, och ta hem våra soldater”.

I ett Turkiet, vars ekonomi redan går på knäna, kommer Erdoğan's krig sannolikt att möta starkt motstånd från stora delar av den kurdiska minoriteten och anhängare till vänsterpartiet HDP. Även det största borgerliga oppositionspartiet CHP, som nyligen vann stora framgångar i turkiska lokalval, har fördömt krigsplanerna: ”[Regeringen] kan inte styra landet. De har lett ekonomin till ruiner: vårt land faller isär. De letar efter en väg ut och avstår inte från att köra ner [Turkiet] i Mellanösterns träsk”, citeras partiets talesperson i turkiska Hurriyet.

Trump's besked oroar Europas regeringar, som fruktar nya flyktingvågor och IS-terrorister. Det förstärker också oron hos USA:s reaktionära allierade i Mellanöstern, som redan skakas av att Trump först har infört en sådan ekonomisk blockad mot Iran och militär uppladdning att det trappat upp spänningen till bristningsgränsen, för att sedan inte slå tillbaka när Saudiarabiens oljefält har bombats av drönare.

Även i USA har Trumps beslut väckt skarpa reaktioner inom det politiska etablissemangen. Inte bara Demokraterna tar avstånd. Det gör nu även en uppsjö av det republikanska partiets tidigare Trump-lojala höjdare, som senatens majoritetsledare Mitch McConnell, Marco Rubio och Lindsey Graham – figurer som Trump är beroende av för att kunna frias av senaten om den riksprocess som Demokraterna i representanthuset har inlett i den så kallade Ukraina-affären skulle leda till åtal.

Graham, som leder senatens juridiska utskott, har inte bara kallat Trumps agerande ”en begynnande katastrof”, som hotar ”säkerställa en comeback för IS” och ”tvingar kurderna att liera sig med Assad och Iran”. Han tänker också lägga fram en gemensam resolution med Demokraterna för sanktioner och suspendering av Turkiet från Nato om de attackerar de kurdiska styrkor som USA stött sig på mot IS-kalifatet, och som kan få mer än den två tredjedels majoritet som krävs för att den inte kan stoppas av presidentens veto.

I ett försök att dämpa kritiken har Trump än en gång framkallat spekulationer om sitt mentala tillstånd genom att twittra att han i sin ”stora och oemotsvarade visdom” har fattat detta

beslut, men att han kommer att ”fullständigt förstöra och utplåna” Turkiets ekonomi om de gör något som enligt honom vore ”otillåtet”.

Frågan är nu om allt detta på något sätt kan hejda eller begränsa Erdoğan's krigsplaner, eller rentav kan bli ett avgörande moment i det gryende upproret mot den oberäknelige Trump i USA:s egna ”djupa stat”.

Ett turkiskt krig mot kurderna i Syrien kommer att leda till snabba och omfattande protester världen runt där Rättvisepartiet Socialisterna och övriga CWI-sektioner deltar i solidaritet med de attackerade kurderna i Rojava. För den kurdiska frihetskampens slutliga seger ligger det största hoppet för framtiden i de möjligheter som förr eller senare måste födas ur nya, mäktiga antikrigsprotester och sociala proteströrelser i såväl Turkiet som i det redan sönderslagna Syrien, liksom i Irak, Iran och övriga Mellanöstern och som vi redan har sett nya tendenser till i Sudan och Algeriet.

Till syvende och sist kan deras nationella, demokratiska och sociala rättigheter bara vinnas om regionens förtryckta massor förenas i gemensam kamp för en demokratisk och socialistisk konfederation.

Turkiet bedriver krig med EU-stöd

Per Olsson

Offensiv 9/10 2019

Att Erdoğan delvis har öppnat gränsen beror på att den krisande turkiska regimen vill använda flyktinkatastrofen som ett medel för att få mer pengar från EU samt politiskt stöd för kriget mot kurderna i Syrien (Foto: Secretary of Defence / Public Domain).

Efter valförlusterna och som ett led i Erdoğan's krigsförberedelser har allt fler syriska flyktingar tvångsutvisats från Turkiet. Totalt har omkring 320 000 syriska flyktingar tvångsutvisats.

Samtidigt har Turkiet börjat öppna några av de flyktingvägar från landet som leder in till ett Europa och ett EU som bygger allt högre flyktingmurar, vilket skapar nya humanitära katastrofer:

”Uppemot 24 000 män, kvinnor och barn som sökt skydd i Europa är fast på de grekiska öarna under horribla förhållanden. Samtidigt negligeras de medvetet av både grekiska myndigheter och andra EU-länder. EU:s avskräckande strategi för att hantera migration har misslyckats”, som Läkare Utan Gränser larmade den 5 september.

I EU:s avskräckande strategi finns att asylsökande hålls inlåsta under desperata förhållanden på de grekiska öarna.

Att Erdoğan delvis har öppnat gränsen beror på att den krisande turkiska regimen vill använda flyktingkatastrofen som ett medel för att få mer pengar från EU samt politiskt stöd för kriget mot kurderna i Syrien. Ett krig som syftar till att fördriva kurderna från den ”säkerhetszon” som Turkiet vill upprätta i Syrien och dit uppemot 3 miljoner syriska flyktingar ska utvisas.

Det var år 2016 som EU slöt en uppgörelse med Erdoğan om att gemensamt bygga en oöverkomlig flyktingmur. I utbyte mot att turkisk militär blev EU:s gränspolis fick Erdoğan's regim löfte om cirka 65 miljarder kronor i bistånd. Det ekonomiska stödet är även ett politiskt stöd till en regim som sedan 2016 blivit allt mer odemokratisk.

Under den senaste veckans snabba nedräkning mot ett nytt turkiskt Syrienkrig har ministrar från bland annat Tyskland och flera EU-pampar varit på besök i Grekland och Turkiet för att rädda uppgörelsen från 2016. ”Även om det finns kontroverser om ’säkerhetszonen’ vill ett allt mer desperat EU att besöken i första hand leder till att uppgörelsen med Turkiet ska börja fungera igen”, kommenterade tyska Deutsche Welle den 3 oktober.

”EU måste göra mer för att stödja Turkiet, annars kommer det fler flyktingar, kanske fler än 2015”, var också den tyske inrikesministern Horst Seehofers budskap under den gångna helgen.

Det går en rak linje från bygget av Fort Europa till att Erdoğan med EU-stöd bedriver krig mot kurderna i Syrien och Turkiet, mot landets arbetare, fattiga och flyktingar samt all inhemsk opposition.

RS och Offensiv säger:

- Stoppa Erdoğan's krig.
- Riv Fort Europas murar. Säkra vägar till Europa för flyktingar. Riv upp de avtal mot flyktingars rättigheter som EU har slutit med Turkiet och andra auktoritära regimer.
- Masskampanjer mot rasism och skuldbeläggning av flyktingar.
- Gemensam kamp för jobb, välfärd, bostad och ökade resurser till kommunerna – låt storföretag, banker och rika betala.
- Alleuropeisk kamp för att skrota kapitalets EU – för ett demokratiskt och socialistiskt Europa.
- Bygg en massrörelse mot krig, terror och våld – för en socialistisk värld i fred och frihet.

Proletären

Turkiet invaderar Syrien – med väststödda fotsoldater

Marcus Jönsson

Proletären 9/10 2019

Jonas Sjöstedt kritiserar Donald Trumps beslut att dra tillbaka USA:s trupper. Men det är Natopartnern Turkiets folkrättsvidriga invasion som ska fördömas – USA har ingen rätt till militär närvaro i Syrien.

Turkiet går in i norra Syrien och döper orwellskt sin invasion till Operation fredsvår. Men Natolandets folkrättsvidriga angrepp på Syrien har inget med fred att göra. Attacken kommer att leda till ännu mer död och lidande i regionen och kan bli en katastrof även för Europa om tusentals tillfångatagna IS-krigare lyckas fly.

När Donald Trump aviserade att USA ger fri lejd åt Turkiet att invadera Syrien reagerade Vänsterpartiets Jonas Sjöstedt med magkänslan. Ett katastrofalt beslut, skrev Sjöstedt i *Aftonbladet* om att USA drar tillbaka sina trupper från nordöstra Syrien och förbereder för att lämna landet.

Det är beklämmande och samtidigt talande för samsynen i svensk utrikespolitik att Vänsterpartiet beklagar sig över att USA drar sig tillbaka från ett av de länder de förstört i Mellanöstern.

För problemet är naturligtvis inte att USA lämnar Syrien (vilket de förmodligen inte heller kommer att göra under överskådlig tid, även om Trump vill det). USA har – till skillnad från Ryssland som är inbjudna av regeringen i Damaskus – aldrig haft någon rätt till militär närvaro i Syrien.

Problemet är att USA:s allierade, Natolandet Turkiet, invaderar den suveräna staten Syrien. Och det har Sjöstedt all rätt i att vara upprörd över.

Däremot lär vi inte få höra något från Sjöstedt om Turkiets fotsoldater i kriget mot kurderna, den så kallade Fria syriska armén, FSA. Jihadisterna i FSA tillhör ju de väststödda ”rebeller” som vill störta president Assad och som har terroriserat Syrien sedan kriget bröt ut 2011.

Turkiets president Erdoğan använde FSA-trupper när Turkiet med fruktansvärda följder invaderade staden Afrin i nordvästra Syrien förra året – och igår tisdag rapporterades FSA-anslutna terrorgruppen Ahrar al-Sharqiyah ha lämnat Afrin för att förena sig med turkiska trupper inför attacken på det kurdiska självstyret i nordöstra Syrien.

När Erdoğan idag på Twitter offentliggör att Turkiet går in i Syrien kallar han till och med FSA för ”Syriens nationella armé”, trots att de i åtta år stridit mot de syriska regeringsstyrkorna.

Det kurdiska självstyret i norra Syrien, som kallas Rojava av kurderna, administreras av det syrisk-kurdiska partiet PYD som står nära Kurdistans arbetarparti, PKK, i Turkiet. PYD hyllas av många vänsterorganisationer i väst, däribland Vänsterpartiet i Sverige, som menar att det sekulära partiet, vars väpnade gren är YPG och YPJ (de kvinnliga förbanden), står för det enda progressiva styret i Mellanöstern.

För Erdoğan är de kurdiska gerillaorganisationerna YPG och YPJ terrorister, men i kampen mot IS ingår grupperna i den väpnade koalitionen SDF (Syrian Democratic Forces) och är allierade med Turkiets Natopartner USA.

En ohelig allians som försvarats av företrädare för PYD, trots att all historisk erfarenhet pekat mot att det bara varit en tidsfråga innan USA skulle överge kurderna. USA har inga permanenta vänner eller fiender, bara intressen, som den gamle utrikesministern Henry Kissinger sa.

Samtidigt som kurderna allierat sig med USA – och får lida när Vita huset lämnar dem i sticket – har de vägrat underordna sig den syrisk regeringen i Damaskus. Men det kan vara på väg att förändras. Igår meddelade SDF:s överbefälhavare Mazlum Abdi i en intervju med kanadensiska CBC News att SDF överväger en allians med Assad för att bekämpa de turkiska trupperna.

Om ett sådant samarbete blir verklighet kan det vara lösningen för kurderna som hotas av Turkiet. Och förhandlingar mellan kurderna och regeringen i Damaskus är också helt nödvändiga för att långsiktigt lösa frågan om kurdernas status i Syrien och för att kunna återuppbygga landet efter kriget.

I samma intervju sa Mazlum Abdi också att SDF inte längre kan prioritera bevakningen av de kurdkontrollerade fångläger som rymmer över 10.000 tillfångatagna IS-krigare. Tar sig IS-terroristerna därifrån kan Turkiets attack på Syrien få katastrofala följder både på kort och lång sikt – och även för Europa. Förhoppningsvis väljer kurderna en pålitligare allierad den här gången innan katastrofen inträffar.